

[Kim Behnke]

har i Folketingets Finansudvalg forsøgt at efterforske, om man fra Danmarks Radios side igennem de sidste mange år har forsøgt at holde bare en lille smule igen, men det er ikke tilfældet. År efter år bruger man stadig flere penge, indgår stadig mere gunstige og gavmilde aftaler, lange ferieforløb indgår i medarbejdernes ansættelsesvilkår osv., og i en tid, hvor den lille mand og den lille dame i Danmark oplever, at deres arbejdsvilkår bliver hårdere og hårdere, frådser man i den grad i Danmarks Radio og TV 2. Det ønsker vi ikke at være med til, og derfor tog vi afstand fra licensforliget og ønskede ikke på nogen måde at bakke det op.

Hvad så med dette konkrete lovforslag? Det indeholder fem forskellige punkter, der ganske vist alle er afledte effekter af licensforliget.

Med hensyn til kortbølgevirksomheden fremgår det af de ordførertaler, vi fra Fremskridtspartiets side har holdt igennem de sidste mange år, at vi ikke mener, at der er noget som helst perspektiv i kortbølgevirksomheden. Fordi der sidder tre mennesker i Australien og synes, det er rart at høre de danske toner, hvorfor i alverden skal vi så betale for det i Danmark? Man kan oven i købet kun købe radiomodtagere, som kan modtage kortbølgeudsendelser, i specialforretninger, og alligevel skal der ofres disse millioner af kroner på det. Det ønsker vi ikke at medvirke til, og vi ønsker heller ikke at medvirke til, at det skal ske uden for Danmarks Radios ordinære budgetrammer.

Til gengæld synes vi, at det er en fornuftig ting, at det er TV 2-fonden, der hæfter for de statsgaranterede driftslån til TV 2, så den del af forslaget kan vi godt støtte.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt Danmarks Radio skal være underlagt offentlighedsloven, og dér kan vi da være enige med ministeren i den første halvdel af det, nemlig at det, som journalisterne sidder og arbejder med i det daglige, selvfølgelig ikke skal være underlagt lov om offentlighed i forvaltningen. Men hvad angår den anden halvdel af det, hvor man tager sager og dokumenter vedrørende forretningsmæssige forhold, er vi altså mere end bange for, hvad der ligger i det, og det skyldes ganske enkelt, at vi meget indgående har studeret den korrespondance, der har været imellem Statsrevisoratet, Rigsrevisionen og Danmarks Radios bestyrelse, og vi har med hovedrysten konstateret, hvordan Danmarks

Radio i den grad har spændt ben for, at Rigsrevision og Statsrevisorat fik adgang til at undersøge økonomiske forhold i Danmarks Radio. Hvis ministeren ved hjælp af disse bestemmelser nu vil forhindre Rigsrevisionen og Statsrevisoratet i at kunne få indsigt, ønsker vi under ingen omstændigheder at medvirke til det.

Med hensyn til det sidste element i forslaget, nemlig spørgsmålet om tekstning af programmerne, har det vores fulde opbakning. Af hensyn til de døve og hørehæmmede synes vi, at jo mere der kan være teksten, jo bedre, så det element kan vi støtte fuldstændig.

Vi ønsker at bruge dette forslag til, at vi i Folketingets Kulturudvalg meget grundigt kan vurdere den måde, Danmarks Radio og TV 2 bliver drevet på, og når vi engang er færdige med det undersøgelsesarbejde, vil vi se, om vi vil stemme for eller imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Lise Hækkerup (S):

At Fremskridtspartiet ikke vil være med, kan ikke undre nogen som helst i dette Folketing. Fremskridtspartiet er et parti, for hvem kultur er noget, der helst ikke må koste én krone.

Når vi nu er ved det økonomiske, vil jeg for at sætte tingene lidt på plads, så de ikke får en opsvulmet dimension, forklare, hvad licensforliget koster fru Jensen, der så smukt blev omtalt.

Licensforhøjelsen koster 10 øre daglig! Det er det, vi taler om, og det, som hr. Kim Behnke siger angivelig skulle kunne vælte den lille mands budget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er hverken kulturfjendsk, modstander af kultur eller har noget imod, at der bliver givet penge til kultur.

Det, Fremskridtspartiet har noget imod, er, at de midler, der bliver givet til kulturen, er inddrevet ved hjælp af tvang. Hvad enten det er skattemidler eller licensmidler, er de udtryk for tvang. Frihed er det samme som fravær af tvang, og vi ønsker, at kulturen skal blomstre i frihed og ikke være en statskultur. Vi har alt for mange steder i verden set, hvad det vil sige, når kulturen er underlagt politiske regimer af den ene eller den anden art.